

Mødet den 18. Septbr. 1913.

1. (J. Nr. 214—1913). Indenrigsministeriets Samtykke til **Kommunens Erhvervelse af »Hotel Cimbria«.**

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 237—1913). Regnskab over **Kødkontrollen og Kvægtorvet** i 1912—13.

Til Efterretning.

3. (J. Nr. 285—1913). Skrivelse fra Indenrigsministeriet om Indsendelse af Forslag til **Inddeling af Næringsvejene i Klasser** i Henhold til Næringslovens § 12.

F o r m a n d e n meddelte, at Skrivelsen havde været sendt til Haandværkerforeningen og Handelsforeningen til Erklæring, og at der fra førstnævnte Forening var kommet Forslag om at inddele Borgerskab for Drejere i 2 Grupper, en for Kunstdrejere og Paraplyfabrikanter, for hvilke Afgiften sættes til 100 Kr., og en for almindelige Drejere med Afgift 50 Kr., samt at den sidstnævnte Forening foreslog Borgerskab som Auktionsholder hævet til 1. eller 2. Klasse. Magistraten kunde ganske slutte sig hertil og indstillede, at Auktionsholdere henføres til 2. Klasse og Drejer-

borgerskaber til 2. og 3. Klasse. Endvidere foreslog Magistraten, at Borgerskab som Filmsfabrikant, der ikke tidligere har været sat i Klasse, henføres til 1. Klasse.

Indstillingen tiltraadtes.

4. (J. Nr. 321—1913). Fra Kæmneren forelaa følgende Indstilling om **uerholdelige Skatter og Afgifter:**

»Herved tillader jeg mig at fremsende Indstilling om uerholdelige Skatter og Afgifter, nemlig:

1. Kommuneskat og Kirkebidrag for Aaret
 19¹²/₁₃ til Beløb ialt . . 147917 Kr. 32 Øre.
 19¹¹/₁₂ » — » .. 3168 » 99 »
 19¹⁰/₁₁ » — » .. 96 » 28 »
 19⁰⁹/₁₀ » — » .. 35 » 42 »
 19⁰⁸/₀₉ » — » .. 38 » 65 »

(En statistisk Fremstilling for Aaret 19¹²/₁₃ medfølger).

2. Erhvervsskat for Aaret
 19¹²/₁₃ til Beløb ialt . . . 2101 Kr. 24 Øre.
 19¹¹/₁₂ » — » 69 » 00 »
 19¹⁰/₁₁ » — » .. . 155 » 92 »
 19⁰⁹/₁₀ » — » 10 » 00 »

3. Kommuneskat (Formue- og Lejlighedsskat) for Landliggere til

Beløb ialt 47562 Kr. 03 Øre.«

Den statistiske Fremstilling for Aaret 19¹²/₁₃ var saalydende:

»De for Regnskabsaaret 19¹²/₁₃ uerholdelige Skattebeløb, 147917 Kr. 32 Øre, hidrøre fra, at 864 Skatteydere ere fra-

flyttede Kommunen

før 1. April 1912... 39557 Kr. 65 Øre.

At overføre... 39557 Kr. 65 Øre.

	Overført...	39557	Kr. 65 Øre.
1636	Skatteydere ere fraflyttede Kommunen i Aarets Løb efter at have betalt delvis Skat	60383	» 89 »
155	Skatteydere ere døde i Aarets Løb.	12304	» 02 »
125	Skatteydere ere indkaldte som Soldat. .	3263	» 25 »
3	Skatteydere ere fallit	126	» 85 »
682	Skatteydere have Fogdens Attest for intet at eje	24161	» 73 »
135	Skatteydere nyde Fattigunderstøttelse	2356	» 84 »
74	Skatteydere nyde Alderdomsunderstøttelse	945	» 43 »
94	Skatteydere bortfaldede af andre Grunde, navnlig fordi de og deres Familie have haft Bopæl i nogen Tid paa 2 Steder, hvorfor Skatten her til Kommunen delvis bortfalder . . .	4817	» 66 »

3768 Skatteydere. 147917 Kr. 32 Øre.«

Fra Udvalget for Skatterestancer forelaa Indstilling om at afskrive de anførte Beløb som uerholdelige.

Harald Jensen erindrede om, at der nogle Gange havde været talt om, at det var forbavsende store Summer, der blev afskrevne som uerholdelige. For 1912—13 androg det 147917

Kr., og dette var ganske vist ogsaa en betydelig Sum, men saa man nøjere efter, vilde det dog ses, at Forholdet ikke var saa slemt endda. En meget stor Del af Summen, nemlig 39557 Kr. hidrørte fra Folk, der var fraflyttet Kommunen inden 1. April, og 60383 Kr. fra Folk, der var fraflyttet efter at have betalt delvis Skat. Disse Folk skyldte altsaa intet, og dem kunde man intet bebrejde. Endvidere fragik 12304 Kr. for 155 Skatteydere, der var døde, og 126 Kr. for 3 Skatteydere, der var gaaet fallit. Dertil kom, at 125 Skatteydere var indkaldte som Soldat, hvorved fragik 3263 Kr., og 135, der fik Fattigunderstøttelse, samt 74, der fik Alderdomsunderstøttelse. Alt dette udgjorde tilsammen 123755 Kr. af de 147917 Kr., der foresloges afskrevet for 1912—13. Tilbage var der saa dem, der bar Paategningen: »Ejer intet«, men Skattebeløbet for dem androg kun 24161 Kr., og disse Skatteydere maatte igen deles, idet man maatte gaa ud fra, at den største Del virkelig intet ejede. Der blev saaledes kun nogle faa tilbage, om hvem man kunde sige, at de ikke betalte Skatten. Ialt androg det Beløb, der skulde afskrives for Skatteydere med Paategningen: »Ejer intet«, kun 16,5 % af det samlede Beløb mod 18,7 % i 1911—12. Disse Skatteyderses Antal var i 1912—13 kun 682 mod 780 i 1911—12, trods det at Skatteydernes Antal i det hele taget var vokset. Det vilde altsaa ses, at der var god Bedring i dette Forhold, hvilket antagelig noget skyldtes Byraadets Beslutning om at lukke af for Gas og Elektricitet til Skatteydere, der kunde, men ikke vilde betale deres Skat. Ved at gaa denne Sag igennem fik man dog ogsaa Indtryk af, at Skattekontoret gjorde

et godt Arbejde for at fremskaffe det bedst mulige Resultat.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 238—1913). Indstilling fra Udvalget for Byens og Omegns Forskønnelse om **Omlægning af Taget paa Vennelystpavillonen.**

Kjeld Sørensen erindrede om, at Udvalget for nogen Tid siden havde indstillet, at Taget paa Pavillonen i Vennelyst blev omlagt, og om at Sagen var blevet udsat, for at Udvalget kunde undersøge, om det kunde lade sig gøre at bygge en Etage paa Bygningen. Undersøgelsen havde nu fundet Sted, og det havde derved vist sig, at Paabygningen ikke kunde lade sig gøre. Udvalget havde tidligere spurgt Stadsingeniøren, men denne havde ment, at det var ugørligt at bygge en Etage paa, og Bygningsinspektøren, som denne Gang var blevet spurgt, mente det samme. Som Følge heraf fremsendte Udvalget nu atter det tidligere forelagte Forslag om at lade Taget omlægge.

Formanden bemærkede, at det ikke af Indstillingen fremgik, hvor Pengene skulde tages fra.

Kjeld Sørensen gjorde opmærksom paa, at det tidligere var blevet oplyst, at Udvalget indstillede Udgiften afholdt af Kontoen for uforudsete Udgifter.

Indstillingen vedtoges saaledes, at Beløbet afholdes af Kontoen før uforudsete Udgifter for indeværende Aar.

6. (J. Nr. 315—1913). Til at afgive Indstilling med Hensyn til **Udførelsen af Loven af 29. April d. A. om Understøttelse til Børn af Enker** ned-sattes et Udvalg bestaaende af Medlemmerne af Fattigudvalget og Alderdomsunderstøttelsesudvalget.

7. (J. Nr. 352—1913). Fra Formanden forelaa følgende Skrivelse angaaende **Deling af Embedet som Bygnings- og Brandinspektør**:

»Fra 1. Oktober d. A. vil Stillingen som Bygnings- og Brandinspektør ved Kaptajn Springborgs Fratrædelse blive ledig. I den Anledning har jeg foranlediget afholdt et Fællesmøde af Bygnings- og Brandkommissionen til Drøftelse af, hvorledes der rettest bør forholdes med Hensyn til de to Embeders Besættelse, særlig hvorledes de bør opslaas ledige, og om de fremdeles bør beklædes af een Mand eller holdes adskilte.

Fra Brandkommissionens Side blev det gjort gældende, at Tiden nu maatte være kommen til at ansætte en selvstændig Brandinspektør, dels fordi de Fordringer, der nutildags stilles til Bygningsinspektøren, ere saa store — og stadig stigende — at man næppe kan gaa ud fra, at Bygningsinspektøren tillige kan bestride Embedet som Brandinspektør. Paa den anden Side kræves det nu af en Brandinspektør, at han skal være inde i Brandvæsenets Teknik, derunder navnlig ogsaa kyndig i de mange forskellige Sluknings- og Redningsapparaters Konstruktion og Vedligeholdelse, hvilke Krav ikke kan ventes fyldestgjorte af en Mand, der vælges med Bygningshensyn for Øje. — Fra Bygningskommissionens Side var man i det væsentlige enig i disse Betragtninger.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes det ledige Embede som Bygningsinspektør da bør besættes, har Bygnings- og Brandkommissionen fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse modtaget de to hoslagte ligelydende

Skrivelser, hvori henstilles, at Embedet som Bygningsinspektør overdrages en Mand med Arkitektuddannelse, der da kunde varetage alle Stadsarkitektens Forretninger og blandt andet forpligtes til at være til Raadighed for det ommeldte Udvalg, hvis Forretninger i stadig stigende Grad paakræver en Stadsarkitekts Medvirkning.

Der fremkom ved Fællesmødet adskillige Indvendinger mod Ansættelsen af en egentlig Stadsarkitekt, for saa vidt dermed skal forstaas en Embedsmand, der har den Opgave at være projekterende og ledende Arkitekt ved alle eller de fleste af Kommunens Nybygninger. Man — eller i hvert Fald Flertallet — var enig om, at Forholdene her i Byen ikke var store nok til baade at have en Stadsarkitekt og en Bygningsinspektør. Og Spørgsmaalet maatte da præciseres saaledes, om man skal søge en Mand, der foruden de sædvanlige Opgaver for en Bygningsinspektør (Bygningslovgivningens Overholdelse, de kommunale Bygningers Vedligeholdelse og Ledelsen af Opførelsen af mindre kommunale Nybygninger) tillige kan fyldestgøre de Krav, som Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse ifølge fornævnte Skrivelser ønsker at stille til ham; eller om man skal have en Mand, der alene har almindelig teknisk Uddannelse og altsaa maa antages kun at kunne varetage de samme Opgaver, som hidtil har paa hvilet Bygningsinspektøren.

Det saaledes foreliggende Spørgsmaal mente man paa Fællesmødet af de to Kommissioner at burde forelægge Byraadet til foreløbig Drøftelse og Behandling, idet det da samtidig bedes

taget under Overvejelse, til hvilke Lønklasser de to Embeder vil være at henføre.«

F o r m a n d e n forelagde Skrivelsen.

Møller bemærkede, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse med sine to Skrivelser havde ønsket at fremskynde Sagen, fordi det syntes at var noget længe, inden der kom Forslag om at dele de 2 Embeder. Udvalget var enigt om, at der burde søges ansat en Bygningsinspektør, der havde Uddannelse som Arkitekt, men om det skulde være en akademisk eller en »dansk« Arkitekt, lagde Udvalget ingen Vægt paa, ej heller paa, om vedkommende skulde kaldes Stadsarkitekt eller Bygningsinspektør. Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse følte ofte Gene af at mangle en Arkitekt, der kunde være de byggende Haandværkere til Vejledning. Maaske kunde det nok siges, at Udvalget ikke var i saa særlig stor Trang i den Henseende, da det i de Herrer Magnus Nielsen og Jakob Jensen havde bygningskyndige Medlemmer, men det var jo ikke givet, at man altid havde det, og derfor mente Udvalget det heldigt til Bygningsinspektør at faa en Mand, der havde Arkitektuddannelse, og som kunde bistaa Udvalget, naar der var Anledning dertil. Lønnen maatte Byraadet naturligvis fastsætte i Forhold til vedkommendes Kvalifikation, men skulde der antages en Mand med Arkitektuddannelse, kunde han næppe sættes lavere end i 2. Lønklasse. Det var ikke Meningen, at Stadsarkitekten eller Bygningsinspektøren, hvad man nu vilde kalde ham, skulde projekttere større kommunale Nybygninger, men kun, at han skulde varetage Bygningsinspektørens Pligter og være til Raadighed for Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse. Dette maatte han nok kunde faa Tid til, naar man saa hen til,

at Kaptajn Springborg havde røgtet saavel Brandinspektørposten som Posten som Bygningsinspektør, medens den ny Mand kun skulde varetage den sidstnævnte, for alle var vel nok enige om, at de to Embeder nu skulde skilles.

J a k o b J e n s e n udtalte sin Glæde over den Enighed, der var om at dele de to Embeder. Hovedspørgsmaalet derefter var, hvilken Uddannelse Bygningsinspektøren skulde have, og om han skulde bistaa Kommunens forskellige Udvalg med teknisk Assistance, hvad Taleren fandt nødvendigt. Selv om han imidlertid ikke skulde det, vilde det dog være nødvendigt at vælge en Mand med Arkitektuddannelse, om med akademisk eller almindelig skulde Taleren ikke komme ind paa. Forholdet var nemlig det, at Bygningsinspektøren skulde bedømme de Tegninger, der fremkom fra de byggende, og derfor maatte han være i Stand til med Autoritet at paavise de Fejl, Tegningerne muligvis havde. Desuden var Taleren en Ven af, at Bygningsinspektøren ogsaa blev Stadsarkitekt, saaledes at han kunde gaa alle Udvalgene til Haande med Hensyn til bygningstekniske Spørgsmaal. At lade ham projektere alle Kommunens Nybygninger vilde være uheldigt, fordi det gjaldt om at faa Afveksling i Stilen. Naar de private Arkitekter fik Lov at konkurrere, fik man sikkert de smukkeste Bygninger. Taleren anbefalede Byraadet at tiltræde Indstillingen.

M a g n u s N i e l s e n fandt det nødvendigt, at de 2 Poster blev delt, men havde den Opfattelse, at Bygningsinspektøren ikke behøvede at være Arkitekt. Taleren skulde ikke i nogen Maade forkleine Arkitekterne, men maatte dog gøre opmærksom paa, at det eneste, disse havde forud for de almindelige veluddannede Bygningshaand-

værkere, var den kunstneriske Uddannelse, hvorimod Haandværkerne havde det forud for Arkitekterne, at de havde arbejdet en Aarrække ved deres Fag og derved tilegnet sig en praktisk Dygtighed, som Arkitekterne ikke kunde forudsættes at have. Taleren vilde derfor anse det for en Biting, at Bygningsinspektøren var Arkitekt. Hovedsagen var, at man fik en dygtig faguddannet Mand. Det kunstneriske maatte komme i 2. Række. Maaske var mange Arkitekter fuldt kvalificerede til Pladsen, men det var saa et Spørgsmaal, om de vilde nøjes med den Løn, der kunde gives. En i teknisk Skole uddannet Mand stillede ikke saa store Fordringer, saa Taleren var tilbøjelig til at tro, at det var en saadan Mand, man skulde have; dog skulde han intet have imod, at Embedet blev opslaaet med en Bemærkning om, at en Mand med Arkitektuddannelse vilde blive foretrukket.

J a k o b J e n s e n hævdede, at der her i Byen fandtes mange Bygninger, der var tegnet af de Haandværkere, Hr. Magnus Nielsen havde omtalt, som ikke i arkitektonisk Henseende kunde maale sig med de Bygninger, der var tegnet af Arkitekter. Der blev her givet mange Dispensationer, saa det gjaldt om at faa Ekvivalent i smukke Facader. En Bygningsinspektør, som havde Arkitektuddannelse, vilde kunne bidrage meget hertil ved at vejlede Haandværkerne. Derfor burde man vælge en Arkitekt. En saadan vilde ogsaa være nødvendig for at bistaa Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse. Salget af Byggegrunde gav Kommunen saa stor Indtægt, at man nok kunde faa Raad til at holde en Mand til at paase, at Bebyggelsen i de ny Kvarterer blev harmonisk.

F o r m a n d e n bemærkede, at Embedet fore-

løbig kunde varetages ved Konstitution, og mente at kunne fastslaa, at der var Enighed om at dele de to Embeder og at fastholde Benævnelsen Bygningsinspektør. Han var enig med Hr. Magnus Nielsen i, at Hovedvægten burde lægges paa at faa en Mand, der kunde varetage det egentlige Bygningsinspektørarbejde, hvortil ogsaa hørte meget af det, Hr. Jakob Jensen havde talt om. Tilbage var saa kun Spørgsmaalet om, hvorvidt Bygningsinspektøren skulde bistaa Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse. Dette fandt Taleren rigtigt og mente, at der ved Embedets Besættelse skulde tages Hensyn dertil. Endelig syntes der ogsaa at være Enighed om, at Embedet skulde sættes i 1. eller 2. Lønklasse. Taleren kunde derfor tænke sig, at man sluttede Forhandlingen med at nedsætte et Udvalg til at gøre Indstilling, og hertil vilde sikkert de 2 Kommissioner i Forening med Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse bedst egne sig.

Møller troede sikkert, der vilde melde sig mange kvalificerede Folk, naar Embedet blev opslaaet med Løn efter 1. eller 2. Klasse. Om man saa skulde vælge en Arkitekt eller ej, skulde han ikke udtale sig om; men hvis man i Bekendtgørelsen bemærkede, at en Arkitekt vilde blive foretrukket, valgte man sikkert den bedste Form.

Jakob Jensen vilde gerne have afgjort med det samme, at Bygningsinspektøren skulde være Arkitekt, da man ellers ved Besættelsen let vilde komme til at tage andre Hensyn.

Magnus Nielsen vilde anbefale at stemme imod, at Pladsen absolut skulde besættes med en Arkitekt, idet det var hans Erfaring, at det vilde være et farligt Princip at komme ind paa, ligesom det ogsaa var givet, at der nu til Dags fand-

tes saa mange til Stillingen fuldt kvalificerede Haandværkere, at det vilde være en Uretfærdighed, hvis de ikke fik lige Adgang til at søge Pladsen. Forhaabentlig vilde Talerens Partifæller stemme imod Hr. Jakob Jensens Forslag.

Formanden syntes, at man i Dag skulde slutte Forhandlingen med at henvise Sagen til de 2 Kommissioner og bede dem gøre Indstilling.

Mikael Johansen vilde anbefale at stemme imod, at Bygningsinspektøren skulde være Arkitekt. Taleren havde hørt, at de akademisk uddannede Arkitekter ikke vilde overtage Embedet som Stadsarkitekt, hvis der ikke blev ansat en egentlig Bygningsinspektør under denne Stilling.

Jakob Jensen troede, at mange Arkitekter vilde søge Pladsen som Bygningsinspektør, naar den blev sat op i 2. Lønklasse. Taleren havde ikke ventet, at denne Sag skulde laves til Partipolitik, men beklagelig nok havde Hr. Magnus Nielsen lavet Politik ud af den. Taleren gentog, at der burde ansættes en Mand, der kunde staa som en virkelig Autoritet overfor dem, han skulde have med at gøre. Han fastholdt derfor sit Forlag og var efter Hr. Magnus Nielsens Udtalelser blevet endnu mere bestyrket i, at det burde afgøres, før Pladsen blev opslaaet, at den skulde besættes med en Arkitekt.

Møller bemærkede, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse ikke havde tænkt, at det absolut skulde være en akademisk uddannet Arkitekt, der skulde ansættes. Han henstillede at lade de 2 Kommissioner afgive en Indstilling i Sagen, og han forudsatte, at der i Opslaget kom til at staa, at en Arkitekt vilde blive foretrukket.

Christensen mente, at det var Byraadets

Opgave at sikre sig den bedst mulige Kraft, og at det gjorde dette ved at antage en Arkitekt, enten det nu blev en akademisk uddannet eller en »dansk« Arkitekt. Naar Hr. Magnus Nielsen havde fremhævet, at en Haandværker med Uddannelse fra Teknisk Skole kunde gøre Fyldest, vilde Taleren gøre opmærksom paa, at der jo var flere paa Bygningskontoret, og at i hvert Fald Assistenten havde den omtalte Uddannelse. Ved nu at ansætte en Arkitekt som Bygningsinspektør vilde man derfor opnaa, at man fik en Mand, der kunde sætte Præg paa Nybygningerne, og endda vilde man ved Siden af ham have en Mand, der kunde tage sig af Bygningsarbejderne med Hensyn til de nu saa meget brugte Jernbetonkonstruktioner. Embedet maatte sættes op til 1. eller 2. Klasse, hvis man vilde have en virkelig dygtig Mand. Et Par Tusinde Kroner mere eller mindre var ikke det afgørende, blot man fik en Mand, der i alle Henseender var kvalificeret til Pladsen. Taleren havde intet imod, at Sagen blev udsat og oversendt til de 2 Kommissioner, naar den blev forelagt for Byraadet, inden Pladsen blev opslaaet.

M a g n u s N i e l s e n var ogsaa blevet bestyret i sin Anskuelse om, at der først og fremmest burde stræbes efter at faa en praktisk dygtig Mand. Maaske havde Taleren ved at benytte Ordet Partifæller brugt en fejl Vending; Taleren havde selvfølgelig ment dem, der sympatiserede med ham i den foreliggende Sag. At Hr. Jakob Jensen mente at spore Politik i Sagen, var fordi Socialdemokraterne altid blandede Politik i Byraadets Arbejde. Taleren mente vedblivende, at en Arkitekt kunde blive en meget dyr Bygningsinspektør. Taleren skulde imidlertid være tilfreds, hvis man ved Embedets Besættelse blot vilde tage Hensyn til Man-

dens Kvalifikationer ogsaa med Hensyn til Beregningsarbejder.

P. P e t e r s e n antog, at man med en »dansk« Arkitekt mente en Bygningskonstruktør. Taleren kunde ikke forstaa, hvorfor Konstruktører paa Forhaand skulde være afskaarne fra at søge Pladsen, da de jo havde nøjagtig samme Uddannelse ogsaa med Hensyn til Beregningsarbejder som de akademisk uddannede Arkitekter, blot at disse sidste tillige havde nogen kunstnerisk Uddannelse. For Byens Fysiognomis Skyld vilde det være nogenlunde ligegyldigt, om man ansatte en Arkitekt eller en Konstruktør, da det ikke blev Stadsarkitekten, men de private Arkitekter, der kom til at udføre Tegningerne. Naar man nu fra socialdemokratisk Side saa stærkt holdt paa at faa en akademisk uddannet Mand, skulde Taleren dog erindre om, at man fra den samme Side for blot 8 Dage siden ved en anden Embedsbesættelse havde holdt meget stærkt paa, at den praktiske Side var den vigtigste. Taleren kunde ikke se, at der vilde være noget forgjort ved at opslaa Pladsen saaledes, at den kunde søges af baade Arkitekter og Konstruktører.

S i m o n s e n var glad ved Enigheden om at skille de 2 Embeder ud fra hinanden, men kunde ikke forstaa, hvorfor flere Medlemmer ikke vilde have fastslaaet i dette Møde, hvilke Kvalifikationer Bygningsinspektøren skulde have, eftersom Byraadet jo netop nu var fuldtalligt. Taleren havde faaet det Indtryk, at man fra konservativ Side ikke lagde Kortene helt ærligt paa Bordet. Maa-ske var der derfor noget i det Rygte, som gik i Byen, at Spørgsmaalet var afgjort af Byraadets konservative Side. Det Rygte havde endog fundet Vej til et konservativt Blad, hvor det havde

faaet den Form, at Bygningsinspektør Møller selvfølgelig skulde være Bygningsinspektør, og at der for Brandvæsenets Vedkommende ikke skulde ansættes nogen egentlig Inspektør, hvorimod enten Kobbersmed Hansen eller Tømrer Vitten skulde forestaa Ledelsen.

Formanden advarede Taleren mod at omtale personlige Forhold.

Simonsen bad de Medlemmer, der ønskede Rede paa det omtalte Rygte, læse »Aarhus Amtstidende«.

Christensen vilde altid være med til at anerkende den praktiske Dygtighed og skulde ikke tage i Betænkning at stemme paa en Konstruktor, der var i Besiddelse af de for Embedet nødvendige Kvalifikationer. For Øjeblikket havde man paa Bygningskontoret en Bygningsinspektør og 2 Mænd. Naar der nu skulde ansættes en ny Mand, vilde det være naturligt at vælge saa alsidigt uddannet en Mand som muligt.

J. C. Petersen fraraadede at slaa fast, at Bygningsinspektøren skulde være akademisk Arkitekt. Det vilde blive meget vanskeligt at finde en Mand, der baade vilde være en dygtig Bygningsinspektør og en dygtig Arkitekt, og i hvert Fald kunde det nok siges, at de unge Arkitekter ikke havde haft Tid til at sætte sig ind i de praktiske Ting, som en Bygningsinspektør burde kende. Man skulde derfor nu indskrænke sig til at blive enige om Lønnen og om at opslaa Pladsen saaledes, at alle kunde søge den. Det vigtigste var at faa en praktisk dygtig Mand. Med Hensyn til Beregninger angaaende Jernbeton vilde en yngre akademisk Arkitekt slet ikke kunne stole paa sig selv. Den Slags Beregninger blev altid foretaget for Arkitekterne af Ingeniører.

Møller kunde berolige Hr. Simonsen med, at der i de konservative Kredse ikke havde været Tale om, hvem der skulde være Bygningsinspektør. Taleren vilde foreslaa, at det i Avertissementet om Pladsen blev tilføjet, at en Mand med Arkitektuddannelse, og som tillige havde de fornødne Kvalifikationer i andre Henseender, vilde blive foretrukket.

Jakob Jensen vilde efter de faldne Udtalelser trække sit Forslag tilbage, idet han nu var overbevist om, at man vilde vælge en Arkitekt.

Christensen bemærkede til Hr. J. C. Petersen, at han ikke kunde tænke sig, at man vilde ansætte en ganske ung Mand i Pladsen.

N. Joh. Laursen kunde støtte Forslaget om at sende Sagen til de 2 Kommissioner med Anmodning om at komme med Forslag til en Kundgørelse, og dette saa meget mere, fordi han skønnede, at Forhandlingen førtes under tænkte Forestillinger, der ikke havde fundet Sted.

Møller tog sit Forslag tilbage.

Magnus Nielsen ønskede Hr. Møllers Forslag vendt om, saaledes at Hovedbetingelsen blev, at vedkommende skulde være i Besiddelse af de Kvalifikationer, der maatte kræves af en Bygningsinspektør.

Det vedtoges at anmode Brand- og Bygningskommissionerne om under Hensyn til de i Dag faldne Udtalelser at fremkomme med Indstilling i Sagen særlig ogsaa om, hvorvidt der til Ansættelse som Bygningsinspektør skal kræves Arkitektuddannelse.

8. (J. Nr. 338—1913). Besværing fra Beboere i Spanien og Grønland over generende Larm fra den ny Dieselmotor paa Elektricitetsværket.

Mikael Johansen skulde indrømme, at

den ny Motor bevirkede ret store Rystelser. Desværre var der vel næppe noget at gøre derved, men Taleren vilde dog henstille til Udvalget for Belysningsvæsenet at foretage, hvad der var muligt. Det sagdes, at naar den anden Motor blev opstillet, vilde Forholdet blive bedre.

N. J o h. L a u r s e n kendte af Erfaring, hvor ubehagelige Rystelser en Dieselmotor kunde forårsage for de omliggende Ejendomme, og havde derfor, da Anskaffelsen af Elektricitetsværkets Motor blev besluttet, gjort Belysningsudvalgets Formand opmærksom paa Forholdet og henstillet til ham at tage alle mulige Hensyn. Dette havde Udvalgets Formand lovet, men de yderst ubehagelige Rystelser var alligevel kommet. Taleren havde ondt ved at forstaa, at det skulde være rigtigt, at en stor Kreds af omboende skulde være nødt til at finde sig i en saadan Kalamitet.

M ø l l e r oplyste, at der ved Fundamenteringen var foretaget alt, hvad der kunde gøres for at hindre Støj og Rystelse, samt at Motoren endnu ikke var afleveret af Leverandøren, saaledes at det maaske var muligt, at en bedre Indarbejdning af den vilde forbedre Forholdet, hvilket maaske ogsaa vilde ske, naar den anden Motor kom til, idet de saa noget vilde afbalancere hinanden. Muligvis var Genen ikke saa stærk, som den blev gjort til. I hvert Fald havde Motoren kun gaaet nogle faa Dage, saa Taleren kunde ikke tænke sig, at nogle Lejere allerede skulde have opsagt deres Lejligheder. Iøvrigt vilde det vist være rigtigst at vente med at dømme i Sagen, til Motoren kom til at gaa med jævn Belastning, hvilket den selvfølgelig ikke gjorde, saa længe den var under Prøve.

S a m u e l s e n bekræftede, at han i sin Tid

som Belysningsudvalgets daværende Formand havde lovet at faa gjort det mest mulige for at forhindre Rystelser. Hvad han havde lovet, havde han holdt, og der var endda blevet gjort en Del ud over, hvad der var blevet forlangt af Leverandøren.

J a k o b J e n s e n bemærkede, at Mønstedes Lastautomobiler ogsaa foraarsagede Rystelser. Taleren saa nok, at der var Politik i Hr. N. Joh. Laursens Udtalelse om, at han i sin Tid havde henvendt sig til Belysningsudvalgets tidligere Formand, men naar Hr. N. Joh. Laursen havde saa meget imod den Slags Motorer, burde han dog vist, da Beslutningen om Motorens Anskaffelse blev taget, have stillet Forslag i Byraadet om ikke at udvide Elektricitetsværket paa den Maade. Taleren vidste, at der fra Udvalgets Side var gjort det yderste for at dæmpe Lyden; hvis Maskinen saa ikke arbejdede saa lydløst, som den skulde, maatte det blive Leverandørens Sag at klare det. Taleren kunde ikke se, at man kunde gøre andet end at tage Skrivelsen til Efterretning.

N. J o h. L a u r s e n havde aldeles ikke tænkt paa at gøre Hr. Samuelsen ansvarlig for Rystelserne. Forøvrigt troede han at erindre, at han, da det blev besluttet at anskaffe Motoren, havde gjort en Bemærkning i Byraadet om, hvorvidt det ogsaa var formaalstjenligt at benytte en Dieselmotor. Man kunde ikke drage nogen Sammenligning mellem Rystelserne fra en Dieselmotor og Rystelserne fra en Lastvogn, da Motoren var permanent. Forhaabentlig vilde det lykkes at faa Maskinen til at gaa uden de stærke Stød.

C h r i s t e n s e n troede, at Forholdet vilde blive bedre, naar Maskinen var blevet noget mere sammenarbejdet. Det var rigtigt nok, at Opstillingen af den anden Motor vilde hjælpe noget,

ikke fordi de to Maskiner ligesom stivede hinanden af, men fordi Fundamentet vilde blive større.

Belysningsudvalgets Erklæring tiltraadtes.

9. (J. Nr. 319—1913). Andragende fra Baron Gyldekrone, Vilhelmsborg, om Tilladelse til **Automobilkørsel paa Landevejen mellem Louisenhøj og Kommuneskellet** i Tidsrummet fra hvert Aars 16. September til 14. April fra $\frac{3}{4}$ Time efter Solens Nedgang til Kl. 11 Aften og fra Kl. 4 Morgen til $\frac{3}{4}$ Time før Solens Opgang.

Formanden meddelte, at Brolægningsudvalget intet havde at erindre imod at bevilge Andragendet.

Jakob Jensen henstillede at give en almindelig Tilladelse for alle til Automobilkørsel paa alle Kommunens Landeveje.

Det vedtoges at meddele en almindelig Tilladelse til Automobilkørsel som ansøgt paa alle Kommunens Landeveje og iøvrigt indenfor Lovens Grænser.

10. (J. Nr. 347—1913). Meddelelse om **Landsbyskoleers Besøg i Aarhus** i afvigte Sommer samt Indstilling fra Skoleudvalget om Udbetaling af det paa Budgettet opførte Beløb af 200 Kr. til Lederen.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 309—1913). Andragende fra Christiansbjerg Grundejerforening om at faa anbragt **4 Gaslygter paa Byggeselskabet Kathrinebjergs Jorder og om Anlæg af 2 brolagte Overgange over Niels Ebbesensvej.**

Formanden meddelte, at der fra Udvalget for Belysningsvæsenet forelaa Erklæring om, at de nødvendige Lygter skulde blive opstillede, naar Anmodning fremsendtes af Byggeselskabet Kathrinebjerg, mod af dette i Henhold til Overenskomsten betalte 10 Kr. pr. Lygte, samt at Bro-

lægningsudvalget for Overgangenes Vedkommende henstillede Sagen til Byraadets Afgørelse.

Magnus Nielsen oplyste, at Stadsingeniøren havde fremsendt et Forslag, hvorefter de brolagte Overgange skulde være 3 Alen brede og koste 50 Kr. pr. Alen. Udvalget mente imidlertid, at en Bredde paa 2 Alen maatte være tilstrækkelig, saaledes at Udgiften for hver Overgang kun vilde blive 100 Kr. Samtidig bemærkede Stadsingeniøren, at da det var et privat Selskab, maatte det betale for Overgangene ligesom for Lygterne. Dette ansaa Udvalget imidlertid ikke for helt retfærdigt, hvorfor det henstillede Sagen til Byraadets Afgørelse.

Mousten mente, at man kunde nøjes med at anlægge een Overgang, da der allerede var en ved Christianiagade. Iøvrigt vilde han foreslaa, at Byen afholdt Udgiften.

Formanden henstillede at lade Udvalget afgøre, om der skulde anlægges een eller to Overgange.

Det vedtoges at bemyndige Brolægningssudvalget til for Kommunens Regning at anbringe indtil 2 Overgange i Henhold til Ansøgningen.

12. (J. Nr. 325—1913). Andragende fra **Aarhus Kunstudstilling** om Tilladelse til at maatte benytte Raadhussalen uden Vederlag til en Kunstudstilling i Dagene fra den 10. til den 21. Oktober.

Overensstemmende med Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar vedtoges det, at der som hidtil skal betales 30 Kr. i Leje.

13. (J. Nr. 82—1913). Indstilling fra Udvalget for Byens og Omegns Forskønnelse om, at det paa Budgettet for 1913—14 optagne Beløb vedrørende **den botaniske Have** stilles til Raadighed for Udvalget.

Udsattes i Henhold til Forretningsordenen.

14. (J. Nr. 3—1913). Indstillinger om **Efterbevilling af Overskridelser** i Regnskabet for 1912—13 fra Udvalget for Bygninger og Inventar og Slagtehusudvalget.

Overgik til 2. Behandling.

15. (J. Nr. 2⁴⁷—1913). Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens § 21 og Bygningsvedtægtens §§ 14 og 19** med Hensyn til Ejendommen Spanien Nr. 15.

Anbefaledes overensstemmende med de af Bygningskommission og Sundhedskommission stillede Betingelser.

